

Afke anvendes paa Beiene, eller udbredes Fod høit paa Græsmarker, hvor dette Affald, tyndt udstrøet, kunde være meget nyttigt til at modvirke Suurheden. Jeg kunde endnu tilføie: at mergle de tæt ved Stæderne liggende Agre, der ikke have nogen vegetabilsk Syre. Hvorledes Kjøbstadsøgjødningen forholder sig til et Jordsmon, som ikke er blandet med forraadnet Grønsvær, har man mindre Leilighed til at iagttage. Naafke trænger netop Kjøbstadsageren meest til den Afkjøling, som Rosejorden medfører, for saaledes at have en Modvirkning mod dens overdrevne Geilhed.

---

### Om Dyrkning af Dodder.\*)

(Med Postmester Becker.)

---

Endkjøndt Rapsen, blandt alle Olieplanter, som pleie at dyrkes her i Landet, hidindtil har havt Forrangen, saa kan det dog ikke nægtes, at mange Grunde opfordre Landmanden til ogsaa at lægge sig efter Dyrkningen af andre oliegivende Planter, især efterat den ubehagelige Erfaring bliver almindeligere at der i Rapsens Blomstringstid fremkommer et lille sort Insect (*Nitidula aenea*), der ligner Jords

---

\*) Af Pohls Archiv.

loppen, og som afgnaber Blomsterne fra deres første Begyndelse og til deres fuldkomne Afblomstring; og selv da lægger dette Insect i selve Blomsterne sine Æg, hvoraf der paa den Tid, de sætte Frø, fremkommer en Maddike, som lever inde i de unge Frø: korn, hvorved Afgrøden formindskes, ja undertiden ganske tilintetgjøres.

At dyrke Røefrø (Rübsamen, *Brassica napus*), paa en mindre god Jord, istedetfor Raps (*Brass. campestris*), er vel raadeligere; dog er ogsaa hiin Væxt udsat for mange Farer. Thi Vinterroen skuffer ikke sjeldent Landmandens Haab ved ustadigt Veir, ved Mangel paa Sne, hyppig Regn og derpaa følgende Frost. Sommerroen odelægges snart af Jordloppe, snart af den sorte Raalorm og andre Insecter, saa at dens Dyrkning er meget usikker. Desuden bliver den Uger, som har baaret Sommerroer, saaledes afkræftet, at man tydeligt seer Skaden paa den følgende Cæds Afgrøde, og det derfor ikke engang er raadeligt at dyrke den.

Men der gives en endnu for lidet paaskjønnet og ikke overalt bekjendt Olieplante: Dodder, vild Hør eller Hundehør (*Myagrum sativum*), hos hvilken man ikke kjender alle hine Ulemper, og som derfor bør anbefales.

Dodderen har følgende fortrinlige Egenheder: 1) Iat den voxer næsten paa enhver Jordbund, som er vel behandlet og jevnt gjødet. 2) At hverken Kulde eller ustadigt Veir hindrer dens Væxt,

saa at man 3) pleier at saae den fra Marts Maa-  
 ned, naar man behørig kan pløie til den saa tidligt,  
 indtil Slutningen af Juni. Følgelig kan, 4) naar  
 denne Plante tidligt saaes, det samme Stykke Jord  
 benyttes to Gange om Aaret. Thi da Dodder kun  
 behøver 3 Maaneder til fuldkomment at modnes,  
 saa kan man, naar Marken om Efteraaret behørig  
 er pløiet og giødet, og, saasnart Vinteren ophører,  
 atter behandlet, saae Dodderen og høste den endnu  
 førend St. Hansdag, og da efter Godtbefindende  
 atter saae Dodder eller Sommeroer, eller ogsaa  
 Runkel og Hvideroer. 5) Ei heller trues denne  
 Plante af saa farlige Fjender, som Rapsen, hverken  
 Jordloppe eller Raalormen angriber den. 6) I  
 Almindelighed giver Dodderen mere i Skjeppen end  
 Raps eller Røefrø, og giver den end mindre Olie,  
 saa overgaaer Dodderolie langt Røolie i Fjinhed  
 og Godhed, og den kan nydes baade som Smør  
 paa Brod og som Olivenolie til Salat, naar den  
 er godt og reenligt udpresset. 7) Saavel Dodderens  
 Straa som dens øvrige Affald er et godt Foder for  
 Qvæget og Faarene, men især ere Frøkaplerne et  
 yndet Heste-Foder, naar man blander dem som Hak-  
 kelse mellem Havren. 8) Den Fordom, at Oliefag-  
 gerne af Dodderen ikke saa gjerne ædes af Køerne,  
 som andre Oliefager, vil snart forsvinde, naar man  
 blot vænner sine Køer dertil. I Begyndelsen giver  
 man Dodderfagerne blandede med andre Oliefager,  
 og naar Qvæget først har faaet Smag derpaa, saa

vil det snart og gjerne nyde hine uden nogen Tilfætning.

Endelig har Mathieu Bonafus bekjendtgjort en ny Afbenyttelse af Dodderplanten, idet han anbefaler den som det hensigtsmæssigste Surrogat for Morbærblade til at fodre Silkeormene med.

Hvad denne Plantes Dyrkning angaaer da har jeg allerede bemærket, at den ogsaa tager til Takke med en simpel Jordbund, naar den er ordentlig behandlet og gjødet, og trives under alle klimatiske Forhold. Man gjør derfor vel i at pløie Gjødningen ned om Esteraaret og lade Marken ligge Vinteren over med aabne Furer, for at den kan skjønnes af Frostens og saaledes let behandles saasnart Veiret tillader det om Foraaret.

Da denne Plantes Frøe ere meget smaae, saa maae de saaes meget tyndt, og Jorden iforveien være pløiet og harvet meget omhyggeligt; ogsaa gjør man vel i at tromle den for at den kan blive ret jevn.

Frøene tages, som ved Kleversaaening, imellem de tre Fingre og maae ligeligt udkastes. Paa en Morgen paa 130 □ Ruthen saaer man 6 Pd. Derpaa bliver Frøet vel nedbragt med Trøeharven og derpaa tromlet endnu engang.

Bed en saadan Behandling vil Udsæden komme jevnt op og modnes ligeligt, hvilket er meget vigtigt, da Afgrøden derved bliver saa meget større.

Paa en Morgen Land, behandlet paa den her